

Előfizetési árak:
 Évi 10. — Ft
 Félévi 5. — .
 Negyedévi 2.50 .
 Egy hónap 1. — .
 Egy nap 4 kr.
 Megjelenik minden-
 szombati kivé-
 téssel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Főpiac, a város-
 ázzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábos példát
 soronként 5 kr-ával
 számítanak.

Ismét reformok!

Debreczen, április 14.

(P.) Nemesak nálunk, de hihe-
 tőleg az egész ugynevezett művelt
 emberiség igazság szolgáltatására
 alkalmazhatjuk ezt a travesztá-
 cziót: „Hol volt, hol nem volt,
 kidőlt bedőlt kemenczének egy
 csepp oldala se volt, ahol jó volt,
 ott rossz nem volt, ahol rossz volt,
 ott jó nem volt, mégis kenyeret
 sütöttek benne.“ *Hát milyen volt az
 a kenyér?*

Nem nagyravágyás és ambi-
 czió, hanem bölcsészeti szempont-
 ból tekintve a dolgot, egyik mi-
 niszter helyzete se valami nagyon
 irigylendő; mindazonáltal legtöb-
 bet tehet a földművelési és köz-
 oktatási miniszter, kevesebbet a
 kereskedelmi és honvédelmi, még
 kevesebbet a pénzügyi és belügyi,
 legkevesebbet avagy majdnem
 semmit az igazságügyi miniszter.

Midezeket a tárczákat úgy
 elkoptatta már az idő, annyi már
 a javítás, foltozás, kifordítás és
 befordítás valamennyin, hogy folt
 hátán folt, az igazságügyet pedig
 már a tű se fogja. Mindezekben a
 mizeriákon legjobban segíthetne

egy egészséges földművelési és
 egy egészséges közoktatási rend-
 szer. Az anyagi talaj, a föld és a
 szellemi talaj, az erkölcs! Mind-
 kettőn pedig a bölcsesség? Ezek-
 nek kellene lenni az uttörőknek,
 avagy mondjuk, a szabászoknak:
 a makadám, a gránit, a bazalt; a
 varrás, a diszítés, a pipere, — ez
 aztán egyengethetné a többit. Ha-
 nem az igazságügy? Ez már ret-
 tentően beteg!

Szóval ott állunk, hogy ma-
 gunk se tudjuk, hol. Hogy kellene
 ismét egy Mózes és egy nagy
 pusztá. Abba a pusztába kellene
 vezetni a mai társadalmat és aztán
 egy Jozuának egy új generáció-
 val, kezdeni újra. De mi már
 annyira elvagyunk kopva, kényez-
 tetve, gyomrunk, idegrendszerünk,
 izlésünk úgy tele van már gur-
 mánd tultengésekkel, hogy valami
 véletlennek, valami váratlannak,
 valami beláthatatlannak kell jönni,
 hogy ismét üdébb, egészségesebb
 legyen a fölfogás és a vérkeringés.

Szegény Plósz Sándor igaz-
 ságügyi miniszterünk ugyancsak,
 hogy megint fölpakolt Helios sze-
 kerére annyi reformot, rendszer
 változást és új törvényeket, hogy

csak bírja az a négy bronz ló,
 mely a budapesti igazságügyi
 palota ormán ágaskodik. És a
 mikor legszebben és lendületeseb-
 ben beszélt, közbe kiáltott egy
 profán ellenzéki fiskális: Hát aztán
 az előző sok rossz törvényt vissza
 fogják-e vonni?

„Oh Herr Jeminé!“ — Hát
 Horváth Boldizsár, Pauler Tivadar
 és hogy csak a nagyját említsük,
 Szilágyi Dezső, ezért dolgoztak
 volna évtizedekig és ontották
 volna verejtéküket, hogy egy Vi-
 sontai Soma oda kiáltson Plósz-
 nak: Hát aztán elődei rossz tör-
 vényeit vissza fogja-e vonni?

Oh mementó mori! Amikor
 ott áll Plósz Sándor az ő fölmál-
 házott szekerevel és mutogatja be
 a Háznak egyenként a legújabb
 törvényezikket, mely mérgezett
 nyíl gyanánt furódhatott át törekvő
 nemes keblén ez a fölkiáltás:
 hogy ime ezekre a te általad vi-
 lágra hozandó új szülöttekre, már
 csak a közel jövőben is mi vár?

Birák és ügyvédek pedig, kik
 ez igen szép, igen átgondolt, —
 mondhatni, hogy jó akarat és
 igyekezettel teljes elaborátumot
 olvassák, olvasásközben akaratuk

TÁRCZA.

Kháldeus iromány.

— Mulatságos história. —

Irta: Szini Péter.

Olyan erősen hullottak le a ragyogó
 nap tűzkévei, hogy még a délutáni isten-
 tiszteltet után is állhatatlan volt az árj.

Mázsás Márton kontyodi főbíró uram
 házőrzésben hűsleges vágottfarku komon-
 dora is érezte azon mondás igazságát,
 hogy: „Mégis bunda a bunda“ s a szé-
 lesen kiterjeszkedett eperfa lombos árnyé-
 kában kényelmesen elnyújtózva lógatta
 ki szájából piros nyelvét s taktusos tem-
 póban hehhegett maga elé, kutyához il-
 lendő kedélyes nyugalommal kapkodva
 olykor az ingerkedő legyek után, melyek
 lelógó fülein akartak megtelepedni.

A „Betyár“ hehhegett és kapkodott,
 nem is törődve azzal, hogy bent, gondos
 gazdája szobájában, éktelen zajjal folyik
 a vita.

Együtt ülésezett az érdemes kupak
 tanács, lévén a vasárnap délután alkalmat-
 os „heverd el“ idő arra, hogy egy
 hétre szóló községi ügy letárgyalassék.
 Mázsás Márton főbíró ur a főhelyet fog-
 lalta el az asztalnál, mellette lőczákra le-
 telepedve pőfékeltek kurtaszáru cserép-
 pláikból az érdemes községi tanácsosok:
 míg Kópé Pál, a hajdan taliánt kergető
 vitéz, mint kontyodi főcsákányos, a karos

ládára kuporodva leste a szót és nyelt
 nagyokat a kredenczen zöldelő butykos
 kíváncsatos tartalmának elgondolására.

A hosszúra hagyott zsiroshaju atya-
 fák buta képpel, nyitva feledett szájjal
 hallgatták főbíró uram előadását, mely
 is abban kulminált, hogy hát a főszolga-
 bíró ur megrendelni méltóztatott, mely-
 nélfogva ezentul az érdemes kutyák után
 adó fizetendő és az ilyen adó alá esedé-
 kelt eb jelvénynyel látandó el, hogy a
 többi, adót nem fizető kutyáktól meg-
 különböztethető lévén, a sintér által
 agyonütetésre ne érdemesíttessék.

— Micsa? Hommán hogy az kutyá-
 tul is adót fizessünk? — rikkantott fel
 Csomor Gáspár, egyik érdemes községi
 tanácsos, a ki arról volt nevezetes, hogy
 minden ügybe szerette magát beleártani,
 akár értett hozzá, akár sem; bár az
 írás-olvasás mesterségét anaak idején el-
 felejtette elsajátítani.

— Igen hát! Irva vagyon ren-
 deletileg! — felelt Mázsás uram a szóra.

— Emmán mégis nagy igazságta-
 lanság! — böfentett az ügybe Táblás
 Gergely. — Eddig még csak minket nyuz-
 tak; most mán a kutyákat is megnyuzik
 azok az urak!?

— De meg ám! Kell a büri ne-
 meslevélnek, hallja kend! Tréfált Kópé
 Páli.

— Páli, te hallgass! — figyelmez-
 tette bíró uram. — Neked itt nincsen
 szavallatod!

— Mán akar van, akar se, de én
 biz kimondom, a mi a begyembe vagyon,
 mert jártam én mán Taliánországba is,
 tudja meg!

— Hászen, jó, jó, azt elhiszszük, de
 mán azért mégis...

— Mit mégis? Hát bíró uram he-
 lyesnek találja?

— Én la? Mit?

— Hogy a kutyák metáliomot kapja-
 nak! Hászen eddig ezt csak vitéz kato-
 nának adta császár ő felsége! Nekem is
 mikor elfogtam egy talján fővezért, olyat
 adtak a nyakamba egy arany szalagon.
 Hát most mán a kutya hordja azt, a
 miért én keservesen megküzdöttem?

— Helyes! Igazsága vagyon! Kutyá-
 nak nem való metáliom! — zugta rá az
 érdemes tanács.

— Tisztát mosogatnak komámék, —
 mondá Mázsás uram. — Emmán tisztára
 egészen meg vagyon rendelve. Ez ellen
 nincs apelláta. Muszály, oszt muszály,
 mert a főszolgabíró ur úgy rendelte, meg
 a közösen igazgató bizottmány.

— No süssék meg az eszöket, ha
 ilyet fundáltak ki! — morgott rá Táblás
 Gergely, míg Subás István gazduras
 kedélyes nyugalommal bölintgatta fejét,
 mint aféle kálvinista hitben leledző em-
 ber, ki jól tudja, hogy „minden úgy van
 jól, a hogy van!“

— Mámmost nincsen egyéb hátra,
 mint hogy fő-eskütt komám uram indul-
 ják el imé Táblás Gergely komám uram-

Szobalakkokat és mindenféle por- vagy törött festékeket ajánl

DEUTSCH LAJOS előbb VARGA LAJOS
 Piac-utca 38. szám.

ellenére bár és öntudatlanul, föl-vonják esernyőjüket, hogy itt a zápor ismét: Addj nekünk Uram minél ritkábban új igazságügyi minisztert! Hogy élne Plósz Sándor az emberi kor legvégső határáig és akkor is ott adná ki lelkét a miniszteri bársony széken!

Ha valahol, hát az igazságügy terén kellene legkevésbé változtatni az arra való embereket, de hát csakis egyetlen egy olyan áldásos miniszteri székünk van, amelyben Fejérváry báró, immár vagy 16 év óta ül, azt is csak annak köszönheti, hogy egy ur rendelkezik fölötte! . . .

Az ülések meghosszabbítása. A honvédelmi tárcza költségvetése tegnap letárgyaltatván, ma a legnagyobb tárczának, a pénzügyminiszterének, a tárgyalására kerül a sor. Tudvalevő dolog, hogy e tárcza keretében nyílik legjobb alkalom a különböző tárgyú és irányú felszólalásokra s így esetleg annyi szónok jelentkezhetik, hogy a vita előreláthatólag nem érne véget ezen a héten. Mivel pedig nagy érdek szól a mellett, hogy lehetőleg szombatig letárgyaltassék az egész költségvetés, a miniszterelnök ma azzal az indítvánnyal lépett a Ház elé, hogy esetleg pénteken ésszombaton a Ház d. után 2 óráig tartson ülést, ha tényleg oly sokan jelentkeznének szólásra, hogy a vita befejezése szombatig nem lenne remélhető. A ház egyhangulag hozzájárult az indítványhoz, a miből azt a reményt meritjük, hogy a költségvetési vita szombatig be lesz fejezhető s a kormány benyújthatja az appropriációt.

mal, oszt a kutyákat házrul házra írják össze és osszák ki a megmaradandóknak a metálijomot.

— Hogy én? — ugrott fel Táblás büszke paraszt-góggal odacsapván érdes öklét az asztalhoz, hogy annál nagyobb sulya legyen a bajszatlan ajka alól ki-röppenő szónak, — Égem kűd komám la? Hát bolon' vagyok én, marha vagyok én, hogy az utzagyerek is kikaczagjon, hogy imé ni, a vén Táblás Gergely fel-esapott kutyapezérnek. Mán én biz nem megyek! Büntessen meg komám, Szivesen fizetem inkább a sallárumot.

— Hát akkor megyen Csomor koma, oszt megvan!

— De nem vagyok! — ugrott fel ez is még uemesebb dühvel. Hát én tán alábbvaló vagyok úkeménél? U nem akarja magát csuffá tenni, hát én menjek? Mán csak több vágott dohánya lehetne a bíró komámnak!

— De ki menjen hát összeírni?

— Nem bánom én, ha a Herkópáter megy is! Ha szüksége van kutyabőrre a főnagyságos bíró urnak, jöjjön oszt írja össze magának!

A vita mind élesebb lett. Bíró uram ellen erősen szuró szónyilak röppentek el. A vén Csajbók János utóvégre azzal gyanúsította, hogy ez az egész kutyadolog az ő találmánya légyen. Hizelegni akart a főnagyságos bíró urnak, hogy el ne csapja a hivatalból.

Bíró uram sokat tapasztalt, praktikus ember volt, a ki a szorult helyzetben gyorsan tudta irányítani az ügy fonálát. Most is — látván a vélemények szétágazását — balszemével odapillantott a ládán ülő Kópéra, ki elértvén az intés

— **A kuriai bíraskodás.** A tegnapi nap kiváló politikai eseménye az a javaslat, a melyet az igazságügyminiszter ma a Ház elé terjesztett. A kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat ez, a melylyel a kormány, — megnyervén ahhoz a korona előzetes jóváhagyását — most programjának egy kimagasló pontját valósítja meg. A legjobb programnak is csak akkor van igazi értéke, ha azt komolyan és következetesen végrehajtják. Hogy a Széil Kálmán programja valóban pozitív értékű, bizonyítja a ma benyújtott javaslat, mely a kormány programjának egyik sarkalatos pontja volt s melyet alig néhány héttel a kormányprogram kifejtése után, már a Ház asztalán látunk. A javaslat hétfőig ki lesz nyomtatva s még aznap szét fogják osztani a képviselők között, úgy hogy már igen rövid idő múlva bizottsági tárgyalásra kerülhet a sor.

Országgyűlés.

Budapest, április 14.

Könnyebb visszafordítani a Duna folyását, mint hallgatásra bírni a t. Ház jogászait, hogy ne beszéljenek az igazságügyi költségvetésnél. Mint eső után a gomba, egymásután bujnak elő a pártklubokban.

Van dolguk az elnököknek:

— Hagyjátok a jövő esztendőre! Akkor jobban lehet, többet lehet beszélni. Most sietős a költségvetés tárgyalása.

Igy is — a sok sikeres lebeszélés után is — sok még a szónok. Kezdte a néppárti Mócsy, folytatta az ifju szász képviselő, Schmidt Károly, őt követte a budapesti ügyvédi kamara elnöke, a szélső-bali Győry Elek, emezt meg követte az az ember, aki magát tartja a világ főjo-

mibenlétét, kapta a zöld butykost azon módon és illő tisztelettel az asztal közepére helyezte.

Bár a csodák kora régen lejárt, — hanem azért itt mégis megtörtént ez egyszer a csoda, mert mihelyt a zöld butykos az asztalra került, mint valami ügyes bűvész, azonnal átváltoztatá a — kutyahistoria miatt erősen feltűzelődött atyafiakat.

Csomor éppen valami tiltakozó szónoklatot mondott, de a butykosi látományra torkán rekedt a szó s egyet köhintve leült a lóczára.

A többiek is — követvén példáját a halnak — úgy elhallgattak, hogy még a legyek zümmögése is hallható lett a bírói hajlékban.

— Ne kutyálkodjunk mi itt hédárló-hódáral — szólalt fel bíró uram. — A mi meg van, azon úgy sem változtatunk, de meg ugyan érdemes volna-e egy rossz kutyáért hajba kapni? Jobb bizony, ha iszunk egyet, oszt megvan!

A zöld butykos izgató nedűje hallhatólag kotyogott le torka lépcsőin s mikor végre elégnék találta egyhuzomra, elvette szájától s Csomornak nyujtá.

Csomor is felállott a szokott rendhez képest s el kezdte beszélni, hogy amennyiben a felséges Atyauristen kegyelméből ez máji szent napra felviradtunk . . . de nem folytathatta tovább mondókáját, mert e pillanatban csak felnyílt az ajtó s egy borzas fő érdemes tulajdonosa bukkant be rajta.

— Adj Isten mindnyájoknak! — Kedves italára szolgáljon! — szólalt meg kedélyesen mosolyogva, azután összedörzsölte két tenyerét, majd borzas haját

gászának: Polónyi Géza. Nagyobb figyelmet csak ez a két utóbbi beszéd keltett. Tüzes és lendületes volt a Győryé, melyben Erdély miniszter rendszerét ítélte el. Polónyi azt sürgette, hogy arról nyilatkozzék a miniszter, vajjon április 11-ike bíróság szempontjából ünnepe-e. Továbbá megcsipkedte Vesztert, a miért a kuria bíraskodását ellenezte. Erre azonban Veszter személyes felszólalásban ügyesen visszavágott Polónyinak.

Major Ferencz beszéde után Plósz Sándor miniszter állt szólásra és felelt az általános vita szónokainak nyilatkozataira. Kijelentései jó hatást tettek és lecsillapították még azt az elégedetlenséget is, mely tegnap s ma egy-egy ellenzéki beszédben megszólalt. A beszédet zajos helyesléssel fogadták.

Az ev. ref. konvent.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, április 13.

Kun Bertalan püspök és Tisza Kálmán elnöklésével ma délelőtt tovább folyt s négy nap tanácskozás után véget is ért a reformátusok konventje.

Miután Sass Béla konventi jegyző felolvasta a tegnapi ülésről szóló jegyzőkönyvet, Szabó János a misszió ügyi bizottság, Kenessey Béla pedig a tökésegélypsztó bizottság már elreferált jelentéseikhez fűzött néhány pótlást.

Ezután Radási György folytatólagosan előterjesztette az egyetemes tanügyi bizottság jelentését.

A tiszántuli egyházkerület arra kéri a konventet, írjon fel a miniszterhez, hogy állapítsa meg a tanítói korpótlékokat az iskolai teher mérvéhez képest. A tanügyi bizottság ezt a kérést csak kellő statisztikai adatok segítségével véli ugyan teljesíthetőnek, de azért nincs kifogása az ellen, ha a konvent megkéri a minisztert, hogy a korpótlékoknál lehetőleg vegye figyelembe az egyházkerületek ajánlatait.

tologatta feljebb ujjával s midőn e műtéten is tuljutott, összezsapta a két tenyerét.

Bíró uram és az egybegyűlt kupak-tanács tátott szájjal bámultak a jövevényre, aki cseppet sem feszélyezte magát, hanem sorban kezét nyujtott mindeniknek, kezdve bíró uramon, — egészen Kópé Pálig.

Végtére is bíró uram tért magához a mélységes ámulatból és megszólalt:

— 'Gyon' sten az urnak is! Mi jobban tetszik fáradozni?

— Hogy én la? — nevetett a jövevény. — Hej atyámfiak, oda se a bajnak tovább! Van kincs annyi, hogy szekérszámra hordhatják kentek hazafelé. Itt az irás nálam ni, hogy hát a benei hegyben Rákóczy idejéből ott maradt a teméntelen kincs. Van egy kád gyémánt, három kád arany, meg vagy tiz kád ezüst.

Az atyafiak hittel teljes áhitattal bámultak a jövevényre.

— Hát oszt hozzá lehetne ahhoz félni?

— Már hogyne lehetne, csak valaki ezt az irást el tudja olvasni! Ebben le van írva, hogy hol található s hogyan lehet hozzá félni.

— Hát akkor miért nem keresi fel az ur? — mondá Kópé Pál.

— Hehehe! Igazsága van magának, atyafi: nekem kellene felkeresni, de hát nem tudom ezt az irást elolvasni, most meg már bele is fáradtam a mászkálásba. Oda adnám akárkinek jó fizetésért: boldoguljon vele!

Elővette a fakó papírt, melyre nagy betűkkel volt felírva valami s alatta te-

Szilágyi Dezső nem ellenzi a figyelembevétel kérését, bár szerinte ez nem egyéb szentelt viznél. Mert ha azt kéri a minisztertől, hogy döntsön a kérdésben, ugyanis elutasító választ kapnak. Az indítványhoz, mint jámbor óhajthoz, hozzájárul. A konvent ez értelemben határozott.

Az ev. ref. tanítók országos egyesületének elnöksége, hivatkozva tagjainak nagy nyomorúságára s a korpótlékok kétsédelmes utalványozására, kéri a konventet, intézzen felterjesztést a miniszterhez a korpótlékoknak azonnal és minden esetre való kiutalására. Addig azonban, míg ez megtörténik, folyósítsa a konvent a korpótlékokat a közalap pénztárából. A tanügyi bizottság indítványához képest a konvent türelemre inti a tanítókat s felhívja őket, hogy várják be nyugodtan az állami korpótlékok rendezését.

A közjogi bizottság előterjesztéseit Molnár Béla ismertette. E jelentések közül érdekesebb a dunamelléki egyházkerület fölterjesztése, a mely orvoslást kér az ellen, hogy az evangélikusok kisebb egyházi adó ígéréssel áttérésre esábitják a reformátusokat. A közjogi bizottság azt proponálja, mondja ki a konvent, hogy a reformátusok kitérése csak akkor fogadandó el, ha meggyőző déjük viszi rá s nem a nagyobb egyházi adó alól való kibuvás. Javasolja továbbá, hívja fel a konvent a két felekezet együttes bizottságát a geresdi egyezés revideálására.

Degenfeld József gróf csak egyszerű felszólítást óhajtana intéztetni az evangélikusokhoz, hogy ne halászszanak a reformátusok között. Együttal meg lehetne tenni a kezdeményező lépéseket egy új egyezés kötésére.

Fejes István és Szilágyi Dezső rövid felszólalása után a konvent Degenfeld gróf indítványa értelmében döntött.

A közigazgatási bizottság jelentését Bartha Lajos adta elő. Itt hosszabb vitát idézett föl a tiszáninneri egyházkerület

fölterjesztése a rendkívüli egyházi adó-kivetés dolgában. Az a kérdés merült föl ugyanis, hogy az egyház terhei épp úgy érik-e az új hiveket, mint a régieket.

Tisza István gróf annak a véleményének ad kifejezést, hogy az egyházba belépett kivót az egyházközségnek minden főnálló terhe, így adóssága és kötelezett sége a régi hivekkel egyforma arányban terheli.

Indítványozza, hogy ebben az értelemben hozzon a konvent határozatot.

Szilágyi Dezső szerint ezt a kérdést nem lehet oly könnyen elbírálni. Legjobb volna, ha most visszautasítanák a bizottsághoz s majd a rendkívüli konventen foglaloznának vele.

Degenfeld József gróf, Bánffy Dezső báró, Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső, Melczér Pál felszólalásai után Tisza István gróf visszavonja indítványát, mire a konvent a felterjesztés értelmében határoz.

A közigazgatási bizottság jelentésében foglalt apróbb ügyekben Bartók György, Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső felszólalása után hozzájárulnak a bizottság javaslataihoz.

A vasárnapi munkaszünetnek betartása tárgyában hosszabb vita támadt. Melczér Pál az országgyűlés beavatkozását kívánja kikérni, míg Tisza István gróf annak a hangsúlyozása mellett, hogy speciálisan a mezőgazdasági munkára törvényes intézkedés nincs, éppen a protestáns vallás szabadelvűségéből folyólag nem kívánja, hogy a munkaszünetet bárkivel szemben is erőszakkal érvényesítsék.

Szilágyi Dezső ezzel szemben nagyon is szükségesnek tartja a munkaszünet betartását, nemcsak vallási, de szociális okokból is. És a törvényhozásnak sokkal mélyebben volna kötelessége e kérdéssel foglalkozni, mint eddig történt. Am addig, míg ezt a kérdést behatóan meg nem hányják-vetik, nem látja helyénvalónak a törvényhozáshoz való kérvényezést.

Tisza István gróf éles hangon válaszol s hosszas társadalmi és politikai

fejtegetéssel védi álláspontját. A kérdés egyébként szerinte a cselédtörvény keretében tartozik.

Tisza Kálmán megjegyzései után György Endre tölti be ismét a békéltető szerepét. Hosszasan fejtegetvén a mezőgazdasági munka természetét, legjobbnak véli, ha a konvent most nem foglal állást ebben a kérdésben.

Végre Tisza Kálmán határozatképp kimondja, hogy a konvent a kérdés jelen állapotában nem látja időszerűnek a beavatkozást.

Még a konvent jegyzőkönyvének kinyomatásáról s a nyomtatási költség fedezésének módjairól határoztak, mire a tárgysorozat kimerülvén, Tisza Kálmán a jegyzőkönyv hitelesítésére a holnapi délelőtt 9 óráját tűzte ki.

Kun Bertalan püspök gyönyörű hálaimája után, a melyet a jelenlevők állva hallgattak végig, Tisza Kálmán a konventi közgyűlést délután 1 órakor beárja.

SZÍNHÁZ.

Szép Heléna.

Csaknem üres háznak volt tegnap mindvégig derült hangulata és gyönyörködése a Szép Heléna előadása alatt. — Kállay Lujza a czimszerepben valósággal szép jelenség volt, minden mozdulata, éneklése, játéka méltó volt, hogy Párist meghódítsa. Karacs, mintha nem lett volna kellőleg disponálva, de csakhamar teljes kedvvel és sikerrel játszta Párist, Sziklay mint Menelaus, szerepének komikumát teljesen kiaknázta, Locsarekné most is nevettegetett, s ügyes volt Makray és Nagy Jóska a két Ajax szerepében.

nyérnyi nagyságu pöcsét, hogy annál hitelesebb legyen.

— Itt van ni! Aki ezt kibetűzteti, olyan ur lesz, hogy nem cserél Dárius ó felségével! — mondá a folyvást mosolygó ember.

Mázsás uram összepillantott Kópéval s miután az helyeslőleg bólintott, alkudni kezdett az írásra.

— Hogy adná osztán az ur? — kérdé.

— Potomság! Száz forintért oda adom, pedig milliókat ér! Az egész falu népe ur lesz utána!

— Tyhü! Száz forint az sok, hallja az ur! Adná ide ötven forintokért!

Folyt az alku tovább. Csomor is, Táblás is bele vegyültek s utóvégre bíró urammal egyetértve nyolczvan forintért megvették az irományt.

A jámbor képet szimuláló atyafi zsebrenyomta a pénzt és hirtelen tovább állott.

Bíró uramék meg elfeledkezve a kutya-adóról, neki dőltek az avult iratnak s kezdtek kivaklálni.

Hasztalan! Sehogysem tudtak szegeletre jutni, bár Kópé Pál segítségét is igénybe vették.

— Most fundáltam ki, — mondá Mázsás uram. — Vigyük a rektorhoz, az tud diákul, hátha kisyllabizálja!

Rajta lett a többi s rögvést elvitték a vén rektorhoz, a ki orrára tolta rezes fogantyúju pápaszemét s kezdte pislákolni az irományt.

Hosszas nézés után végre is letette kezéből, mert semmire sem tudott vele menni.

Elolvasni elolvasta ugyan, de abból

ugyan egy jottát sem értett, mert az írta következőleg szólt:

.Gyavika rámazs!

Ihtza leddejeif abotso nenyrözs
zehesnik latlálével egyoh dezs
ibtza kacslezze gidep, láttotuj
evgya nabdokabok gyohdo tinyoz
nogyavilp murkröt tetyehöl
ártsom ikané modnomtze
keletdezs

Cznerefóvas.*

— Ez bizonyára nem egyéb kháldeus irománynál! — mondá a vén rektor. Ezt egyedül csak a szingapuri egyetemen tudnák kelmeteknek megfejteni!

Az atyafiak leesett állal szemlélték a kháldeusi irományt.

Mázsás uram olyan fogvaczogásfele valamit érzett, ha rá gondolt, hogy hátha valami furfang rejlik alatta.

Még nem adták azért fel a reményt, hanem elmentek a paphoz. Utóvégre annak csak többet kell tudnia, mint holmi elárvahodott rektornak. A pap készségesen vette át az iratot, de bizony utóvégre ő is kijelentette, hogy ámbátor tizenkét évig ülte az iskola padját, de ennél az irománynál vakot vet minden tudománya.

Epen egy fiatal supplikáns volt ottan, a ki figyelmesen hallgatta a vitaközlést s mikor a pap letette az irományt, előállott, hogy ő is próbát tesz a kháldeus nyelvvél.

Felveszi az iratot, nézi-nézi hosszan. Az atyafiak pislákolnak reá, mint az ol-tári szentségre.

A diák nézi nézi az irományt s egyszer csak hangosan felkaczag.

— Hászen nem kháldeus nyelven van ez!

— Nem-é? — meresztette fel szemeit Mázsás. — Hát miféle?

— A legtisztább magyarsággal van ez írva, atyafiak, csak jobbról balfelé kell olvasni!

— Csak nem tán! Ugyan tesszen már elolvasni, hogy mi foglaltatik benne!

A felhívásra el is olvasta a diák következőképen:

„Számár a ki vagy!

Szörnyen ostoba fejjel azt hiszed, hogy e levél által kincshez jutottál, pedig ezzel csak azt bizonyítod, hogy kobakodban agyvelő helyett tört krumpli vagy. Ezt mondom én, a ki most rászedtelek.

Savó Ferencz.*

— Aunnye az áldóját a nimetjinek! — ordított fel Csomor.

— Oda a pénzem! — deklinálta Táblás.

— El kell fogatni a gazembert! — ordította Mázsás és rohantak az atyafiak, ki erre, ki arra, hanem hát a kháldeus iromány boldog tulajdonosa úgy eltűnt, mint Illés, mikor tüzes szekeren az égbe ragadtatott.

Konyult fejjel, megnyult orral tárgyalják még ma is a jámbor atyafiak egymás között a drágán megfizetett kháldeus iromány sorját.

Különbén az egész dolognak a kutyák itták meg a levét, mert Csomor uram másnap — méltó elkeseredésében — mindegyiket adó alá lajstromolta s kiutalványozta nyakukba a metalijomot.

Gyászrovat.

† **A Jogakadémia halottja.** Egy törekvő, szorgalmas és igen jó előmenetelű tagja halt meg tegnap a jogakadémiának: Szabó János 2-od éves joghallgató, alig egy napi szenvedés után. Azok közé tartozott, kik nem debreczeni származásuk levén, ismeretség hiányában esedékesen visszavonulva, folyton könyv mellett töltik napjaikat s minden más nélkül csakis pályájuknak élnek. Halálának biztos okát nem tudjuk, de mint hallottuk, az régi sérülésből származott. A hirtelen elhunyt ifju ugyanis a késmárki lyceumban mindvégig mint osztályában első eminens véggezte középiskolai tanulmányait, hol az érettségi vizsgálat előtt igen nagy beteg volt s a feletti aggályában, hogy nem lesz már ideje elkészülni, tulságos és megható lelkiismeretességéből meglötte magát. Mint most, közeli barátjai mondják, e sérülés többször okozott azóta is bántalmat neki s ez is vitte a sirba. A ki ismerte, mindenki szerette, mert komoly és kellemes társalgású fiu volt, kit úgy pályatársai, mint tanárai becsültek és szerettek. A család a halál esetről a következő gyászjelentést adta ki:

Szóval megnevezhetlen fájdalommal megtört szívvel tudatjuk a felejthetetlen és áldott emlékezetű jó fiu és testvérnek Néhai Szabó János II-od éves joghallgatónak folyó hó 13 án délután 1 órakor, életének 22-ik évében, rövid szenvedés után bekövetkezett elhunytát. Drága halottunk földi részei folyó hó 15 én, délután 3 órakor fognak a közokmányok az ev. ref. vallás szertartása szerint a nagytemplomban tartandó istentisztelet után, a Kossuth-utcai temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztesség-tételre rokonainkat és ismerőseinket és az elhunytak pályatársait szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1899. április 14. Bánatos szülei: id. Szabó János nejjével Mohácsi Juliával, testvére: Szabó Antal és számos rokonok nevében is. Béke lengjen porai felett!

A jogakadémia ifjusága a halálesetről a következő gyászlapot adta ki:

A debreczeni jogakadémiai ifjusága fájó szívvel tudatja szeretett pályatársunknak Szabó János II-od éves joghallgatónak f. hó 13 án, délután 1 órakor, életének 22-ik évében rövid szenvedés után bekövetkezett halálát. Debreczen, 1899. április 13. Béke lengjen porai felett!

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

A képviselőház ülése április 14-én.

A képviselőház ma kezdte meg a pénzügyi tárcza költségvetésének tárgyalását. *Naményi* Ambrus szakszerű előadói beszédben ismertette a költségvetést minden részében. Azután *Komjáthy* Béla beszélt hosszabban, felhozta a pénzügyi adminisztráció hiányosságát, élesen szólt a pénzügyi közegek által a polgárokkal szemben törvényismeret hiánya miatt elkövetett visszaélésekről és a törvénytelen adókövetésekről. *Polónyi* különös bizalmatlansággal viseltetik Lukács miniszter iránt, ráter hosszabb beszédben az ischli megállapodásokra és ismétli az augusztusi megállapodások körülményeit.

Elmozdított tiszti főügyész.

Budapest, április 14. (Érk. d. u. 2 ó.) A veszprémi városi tiszti főügyészt *Bancza* Kálmánt, a kire több polgár azt bizonyi-

totta, hogy vigan panamázott, hivatalvesztésre ítélték. Az ítélet a veszprémi közönség körében megnyugvást keltett.

Magyar kir. herceg Budapesten.

Budapest, április 14. (Érk. d. u. 2 ó.) Bécsből jelentik, hogy udvari körökben hírlik, hogy ő felsége kívánságára Magyarország fő- és székvárosában állandóan egy kir. herceg fog lakni az udvarnál. Most foglalkoznak a terv részletes kidolgozásával. — Beavatottak szerint József Ágost kir. herceg, az, kit a királyállandó tartózkodására Budapestre fog rendelni. Sokan azt is tudják, hogy ugyancsak József Ágost kir. herceg van kiszemelve a honvédség jövő főparancsnokának.

NAPI HIREK

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Ötthon”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és közrelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járáshíroság szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— **Személyi hírek.** *Degenfeld* József gróf főispán Budapestről, hol az ev. ref. konvent ülésén, mint a tiszántuli egyházkerület főgondnoka vett részt, visszatért. — *Simonffy* Imre kir. tanácsos, polgármester budapesti utjáról hazaérkezett.

— **Uj polgári leányiskola.** A nőnevelésnek új csarnoka nyílik meg közelebb városunkban. *Abelesné Bloch* Hermin, aki két év óta magán elemi iskolát tart fenn, folyamodott a vallás és közoktatásügyi miniszterhez polgári leányiskola engedélyezéséért. A közigazgatási bizottság pártolólág terjesztette fel a kérelmét s ennek következtében a miniszter bizonyos feltételek mellett megengedte *Abelesné*nek, hogy nyilvánossági joggal felruházott magán jellegű polgári leányiskolát tarthasson fel.

— **Az adófizető polgárok figyelmébe.** Debreczen sz. kir. város polgárait, adófizetőit figyelmeztetjük, hogy mult évi adóhátralékokat fizessék be, mert aki 15-ikéig bezárólag ezzel késik nem vehető fel a jövő képviselőválasztási névjegyzékbe.

— **Magyar név.** *Berger* Jenő debreczeni 39. gyalogezredbeli főhadnagy belügyminiszteri engedéllyel nevét *Ballára* magyarosította.

— **P. Vida** Etelka, mint értesülünk, még vasárnap estére is itt marad, és a Falu rosszában *Finum* Rózsi szerepét fogja játszani.

— **A V. H. O. Sz. estélye.** A V. H. O. Sz.

debreczeni bizottságának elnöke tisztelettel felkéri azon hölgyeket és urakat, kik a Palotás-ban, Piros cipő gavotte-ban és a tablókban résztvenni szándékoznak, méltóztassanak elhatározásukat vele levélben tudatni e hó 18-ikáig. A leveleket kérjük vagy a Debreczeni Ellenőr szerkesztőségébe, vagy a városi levéltárba, vagy Kossuth-utca 14. szám I. emelet küldeni.

— **Házasság.** *Raab* Kálmán a gazdasági tanintézet gazdasági intézője folyó hó 15 én fél 12 órakor a r. kat. templomban vezeti oltárhoz bájos, ifju aráját *Dienes* Klára kisasszonyt.

— **Felhívás és kérelem.** *Roncsik* Lajos kulturtanácsnok felkéri Debreczen sz. kir. városban levő egyleteket, hogy a már egyszer írásban kért adataikat Debreczen sz. kir. város megírandó monografiája részére szíveskedjenek mielőbb hozzá megküldeni.

— **Debreczeni Gazdasági Lapok.** Vették ez ügyesen és úgy szakértelemmel szerkesztett ujság 3-ik számát, melynek tartalma a következő: Gazdáinkhoz. Irta: *Koncz* Akos. Növénytermelés. *Kerpely* Kálmántól. Földbirtokaink hasznosítása R-től. Azonkívül találunk benne több érdekes szakezikeket és gazdasági vegyes közleményt.

— **Prielle Kornélia Debreczenben.** *Prielle* Kornélia, a magyar színművészet büszkesége, mint a színészet száz éves jubileuma alkalmával ígérte, eljön Debreczenbe, hogy néhány jó szerepében játszik annak a közönségnek, amely annyi őszinte lekesedéssel hódol az ő csodás művészetének. A nagy művésznő ígérte most beváltja s már a jövő héten fellép a debreczeni színpadon, előreláthatólag: A nagymamában, A hol unatkoznak s Marcellben.

— **Az ipartestület bankettje.** Az Arany Bika diszternében tegnap este fényes lakoma volt azon alkalomból, hogy az ipartestület megalakult. A vacsora alatt *Rácz* Károly zenekara játszott. Ott láttuk Debreczen sz. kir. város művelt iparosainak legnagyobb részét, az ipartestület barátait s azokat, a kik a kereskedelem és ipar megerősödésében és fejlődésében Magyarország jövő jólétét látják, ugymint *Tóth* Kálmán ipartestületi elnököt, *Szabó* Kálmánt, a kereskedelmi és iparkamara érdemes elnökét, *Dr. Király* Ferencz orsz. képviselőt, a kamara titkárát, *Mayer* Emil gözmalmi igazgatót, *Komlóssy* Arthur városi főjegyzőt, *Vecsey* Imre t. b. főjegyző tanácsnokot, *Ábrahám* László t. főügyészt, *Bészler* Károly, *Király* Gyula, *Oláh* Károly tanácsnokokat, *Aczél* Géza főmérnököt, *Márk* Endrét, az ügyvédi kamara elnökét, *dr. Boldisár* Kálmán kapitányt, *Zádor* Lajos nagykereskedőt, *dr. Kőrössi* Kálmán ügyészt, *Koncz* Akos t. b. tanácsnokot, *Serly* Edét, a kereskedelmi és iparkamara alelnökét, *Szentessy* Jánost az ipartestület alelnökét, *Rösszler* Richárd építésmérnököt, *Komlóssy* Miklós és *Grünvald* József kereskedelmi és iparkamara fogalmazókat, *dr. Botz* ipartestületi jegyzőt, *Than* Gyula szerkesztőt, *Vetéssy* Béla fogalmazót, *Bauer* Józsefet, *Szedlák* Józsefet, *Davidházy* Kálmánt stb. Az első felköszöntőt *Komlóssy* Arthur főjegyző mondta királyra, éltetve a legjobb felséget. Sokan mondtak még tósztokat, éltetve különösen azokat, kik lankadatlan buzgósággal fáradoztak az ipartestület létesítésén.

— **A Petőfi-dalkör** e héten új otthonba költözik. A városi tanács a Kovács lakatya épületében engedett át három szobából álló helyiséget a törekvő fiatal dalkörnek. A jövő héten már itt tartják a próbákat.

tegnap debrecz bizzotta a vegy előtt több k felállit tb. főj kat, Géza

Két r Debrec Azsiáb fele m hol en rendőrs ezoltat Innen tek tov utlevet nélkül, hol a k

sárnap kozólag A totali napján Lovareg frtos és állított (tehat a vényes jegygyel pályan terte sz esenek. egyenesen ról a lehet jut kor dél lekról és ismert v vaspálya utezai v szállodat nosan k árkon k és a g tilos.

dünk. A szony. S sütésben az urát, nak isme nek hozz asszonya jóságuka mi asszo engedelm az olyan hogy nag hirt kapu asszonyo az angol esketés egyház in többek k járat kés szony ug hogy férj kedni fog angol ass ellen föll ki ezt a engedelm kérvényt s legkülön akadt nél a kérvény jelszavuk meskedün engedelme magyar a

— S ezeltt egy sunkba s fele házba ot: szállt m

— **Uj honvédelem.** A városi tanács tegnap foglalkozott a Csokonai kör és a debreczeni 1848/49. honvéd egyesület megbizottainak ismeretes kérelmével. A tanács a vegyes bizottságba, amely a kollegium előtt álló kőoroszlánnak a honvédelembe kivételét és helyébe új honvédelem felállítását, készíti elő, — Vecsey Imre tb. főjegyző, Roncsik Lajos tanácsnokokat, Szabó József főszámvevőt és Aczél Géza főmérnököt küldte ki.

— **Református papok toloncz uton.** Két református papot kísérték tegnap Debreczenbe toloncz uton. A két pap Kis-Ázsiából került ide az országba, minden fele megfordult s legutóbb Szigeten jártak, hol engedély nélkül gyűtöttek. Az ottani rendőrség Budapestre akarta őket tolonczoltatni s így kerültek Debreczenbe. Innen azonban már nem tolonczuton mentek tovább, a rendőrfőkapitány kényszerutlevél állított ki nekik s így felügyelet nélkül, szabadon utazhattak Budapestre, hol a konzulnál jelentkeznek majd.

— **Lóverseny.** A most szombaton és vasárnap tartandó itteni lóversenyekre vonatkozólag a következő tudnivalókat közöljük: A totalisateur vezetését a versenyek mindkét napján K. Császár Ferencz ur. a Magyar Lovaregylet totalisateurje egy 10 frtos két 2 frtos és két 6 frtos pénztárral a gyepeken felállított helyiségben fog működni. A gyepe (tehát a nyergelő istállóhoz is) egyedül részvényes és tribüne előtti tere szülő belépti jeggyel lehet menni, de azért a síkversenypályán való közlekedésre a tribüne előtti tere szülő jeggyel bírók feljogosítva nincsenek. — A totalisateur-bódéhoz a gyepről egyenesen, míg a páholy és zártzék helyekről a tribüne épületét kívülről megkerülve lehet jutni. — A versenyek kezdete mindenkor délután pontosan 2 órakor. Hideg ételekről és hűsítőkről a Bika-szálloda előnyösen ismert vendéglőse fog gondoskodni. A helyi vaspálya gőzmozdonyu vonatai (a hatvan-utcai vonalon) a versenyek alatt a Bika-szállodától a lóvásártérig déli 1 órától folytonosan közlekednek. A pályatért környező árkon keresztültörni, ültetvényeket rongálni és a gyepeket gázolni büntetés terhe alatt tilos.

— **Szeretünk, de nem engedelmessé-
dünk.** A legjobb asszony a magyar asszony. Szép, takaros, jó háziasszony, a sütésben főzésben ritkítja a párját, szereti az urát, a kit gazdájának, parancsolójának ismer. Az idegenek, a kik elővetődnek hozzánk, mindig áradozva beszélnek asszonyaink szépségéről. Hátha még a jószágukat ismernék? Ha tudnák, hogy a mi asszonyaink is szeretik a fejüket és engedelmessédeknek is neki? De nekünk az olyan megszokott, közönséges dolog, hogy nagy becse csak akkor tűnik föl, ha hirt kapunk arról, milyenek másutt az asszonyok. Ime, mit nem akarnak most az angol asszonyok. Az angol egyházi esketés rituáléjában, mely az anglikán egyház imakönyveibe van jegyezve, van többek között két szó, amely ellen hadjárat készül a ködös Albionban. Az asszony ugyanis a rituálé szerint megfogadja, hogy férjét szeretni fogja és engedelmeskedni fog neki (love and obey). A modern angol asszonyok az engedelmeskedés szó ellen föllázadtak és azt kívánják, töröljék ki ezt a szót a rituáléból. Nem akarnak engedelmeskedni. Ebben az ügyben már kérvényt is nyújtottak be a parlamenthez s legkülönösebb a dologban az, hogy akadott néhány pap, aki szintén aláírta ezt a kérvényt. Az angol asszonyoknak az a jelszavuk: szeretünk, de nem engedelmessédekünk! a magyaroké: szeretünk és engedelmeskedünk! Mégis csak különb a magyar asszony!

— **Széihamos cigányok.** Pár nappal ezelőtt egy cigány karaván került városunkba s a Hatvan-utczán a Kecskés féle házban ütötte fel tanyáját, illetőleg ott szállt meg. A karaván két férfi és két

nő tagból állt. Ezek a cigányok német-eredetűek és az u. n. schwarzeiter ek csoportjához tartoztak, kik a legfurfangosabb módon loptak, esaltak sőt nem egy ízben rablást is követtek el. Két napig tartózkodtak városunkban. A nők, valamint a férfiak üzletről-üzletre s háziról-házra jártak s mindenféle régi veretű pénzeket kerestek megvételre s míg arra alkudtak, vagy az eladók kerestek ilyen pénzt, a cigányok minden értékesebb könnyen elrejtendő tárgyat elloptak. Ily módon sok üzlettulajdost meg is károsítottak. **Leidenfrost** Armin kereskedésébe is betértek régi veretű pénzeket keresni, Leidenfrost nem ment lépere s mikor a cigányok észrevették, hogy rendőrkért akarnak küldeni, megszöktek s még aznap eltávoztak a városból s mgst Nyiregyhán keresik a régi veretű pénzeket megvételre.

— **Szerelmes betűk.** A nyomdában folyik az éjjeli munka. Egyik szedőteremben a nagy gázlangok teszik nyomasztóvá a lélegzetet, segítenek az ólomzagu levegőt rontani. A másik szedőterem sötét, ott nem dolgoznak. Oda heveredem egy rizsmákból felrakott papiroshalomra, hogy a kiszedett kolumnák levonatát lessem.

A mellettem álló szurtos betűszekrényben pihennek a betűk. Mindegyik fajtanak külön szakasz börtöne van, ahol egymásra zsufolva össze-vissza henteregnek.

Félig alszom, félig álmodom. A betűk sóhajtoznak, beszélnek.

— Mi nem követhetjük szívünk vágyát, mi nem indulhatunk szerelmünk tárgya után, mirabok vagyunk — szól egy öreg inozial betű.

— Igen — sipit egy petit közlegény — az a nyomorult író összeboronál bennünket, s a kannibális vörü tipegő szedő megösszeházasít olyan rokonokkal és szomszédokkal, a mihez semmi vonzódást se érezünk.

— Oh! — szól a karesu kurziv — fajunkra síncsenek mindig tekintettel, hanem egy sorba rónak cziczeróval, garmonddal sőt „macskakörmökkel“ vesznek körül bennünket, hogy meg se mozdulhassunk.

És ilyenformán zudult a garmond, cziczeró, steinsrift, borgisz, antikva, beledörögtek az öreg plakátbetűk is a százfajú betűk panaszkodó kórusába.

— Ez ez éjszaka a miénk, használjuk fel! — volt az én regálomon raboskodó betűk közös megállapodása.

Általános helyeslés után figyeltem a történeteket.

Kurizálni kezdtek a betűk, de nem, börtönükben, hanem kiszállottak a „hajó“-ra.

Mindjárt kilépett az É, meglátták imádói s utána lejtettek a hajó sikos aszfaltján; először d, mint valami dandy, aztán az e, majd az s sietett utána. Összetalálkozván, Édes együttlétben suttoztak egymásnak aranyos bókákat.

A nagy Sz fölesipte az e testvérét, az r a másik nővérét, a fiatalabb e kisasszonyt; a t és l titokban, lágyan epedett a harmadik e nővér után, míg a k kontrollrozta őket, hátul maradván, mint gardedám. A rokonkeblek összekapaszkodtak és együtt fejezték ki ezt az édes szót: **Szeretlek.**

x **A Corsó kávéház.** tulajdonost eséről, a mennyiben azt Alter Sándortól ki a kávéházat 6 év óta bírja, Gömöri (Glück) Leopold Debreczenben előnyösen ismert kávé vette meg. A Corsó az elsőrangú üzletek közé tartozik s Gömöri neve elég biztosíték arra, hogy új üzletét előkelő nívón fogja tudni vezetni. A kávéház e hó 15 től a hó végéig zárva lesz, mivel az összes helyiségek renováltak. A fényesen ujonnan berendezett üzletet apr.

30-án fogja megnyitni, melyről különben a közönséget falragaszok és hírlapok utján fogja ennek idején értesíteni.

x **Hivatali helyiségül,** esetleg ipari czelokra raktárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Irodalom és művészet.

* **Delorosa.** Szathmáry Zoltán, a nagyváradi „Szabadság“ politikai napilap szerkesztője, fenti czimvel könyvet írt, mely válogatott elbeszéléseit tartalmazza. Diszes kiállításban Laszky Ármán könyvnyomdájából került ki a könyv, melyről a napokban hosszasan emlékezünk meg. A könyv ára 1 frt. Kapható szerzőnél Nagyváradon és Deutsch Zsigmond és társa budapesti könyvkiadó czégnél. Kollegánk jeles könyvét melegen ajánljuk az irodalompartoló közönség figyelmébe.

* **A magyar nemzet története.** Soha aktuálisabban nem lobogott fel a história szövétneke, mint e pillanatban, a mikor nagy, a nemzet históriájába mélyen bele-vágó események küzködnek valamely döntés fele s ha még ki nem vezetett a magyar nemzetből a lelkesülés saját históriája iránt, ha még mindig elveszithetetlen kincseknek tekintik a magyar történelem érzélapjait, áhitattal kell a kezébe fognia azt a hatalmas, tiz kötetes munkát, a mely nemrég került ki az Atheneum r.-t. kiadásából.*) Végre kezünkben van tehát egy kimerítő, megbízható magyar történeti mű.

Az a tiz kötet, mely örök időkre szóló dokumentuma lesz a magyar nemzet életének, hivatásának és működésének, korszakokint öleli fel az egyetemes történetének; monografiája mindegyike az egyes markáns korszakoknak. Minden egyes korszaknak megvannak a maga speciális historikusai, a kik tudásuk teljességét fektették le munkájukba, s hogy az összhang megőrzésük s az egy-éges szellem és irány még ennyi különböző szetző munkája közt is kidomborodjék, a fölött nagy gondnal és éber szellemmel örködött Szilágyi Sándor, n nagy mű szerkesztője, kinek Isten megadta a kegyet, hogy e hatalmas mű befejezését megérje, és kit egy pár nappal az utolsó köt t megjelenése után elszólított az élők sorából.

A X. kötet az, a mely koronája a korszakos műnek. A modern Magyarország históriáját olvassuk benne, két hivatott tudós és politikus tollából. Azokat az eseményeket, a melyeknek közvetben tanui vagyunk, az elfogulatlan bíráló szemével nézni, az objektív historikus tollával megírni, merész és nagy vállalkozás. Márki Sándor és Beksics Gusztáv megmutatták, hogy ha a vállalkozás nagy, és felelősségteljes is, de nem mulja felül az emberi képességet. Márki a szabadságharc történetét írja meg valóban impozáns történeti tudással és pártatlansággal, Beksics Gusztáv pedig az abszolutizmus korszakának adván előbb hű képét, belemarkol az aktuális jelenkorba s az alkotmányos élet hatmincz esztendejét — 1897-ig — tárja elénk. Minden sora elárulja, hogy a pártpubliczista teljesen háttérbe szorul s a toll csak a tárgyilagosságnak engedelmeskedik.

Az a rész, a melyet Beksics írt, I. Ferencz József és kora címét viseli. A jelen kornak írva, az eseményekre mindenütt világosító sugarakat vet s nagy

*) Az Athenaeum nagy, tizkötetes kiadása kapható minden hazai könyvkereskedésben. Egy-egy kötet ára nyolcz forint.

gondja van arra, hogy az eseményeket összeköttesse hozzá Magyarország politikai fejlődésének állandóan uralkodó elveivel. És ezek a sugarak nemcsak magyarázzák, de olykor fölülte tanulságossá, sőt a gyakorlati politikára nézve is értékesé teszik az eseményeket. Beksics a modern intézményeket alkotó legújabb korszaknak a leghivebb tolmácsa, legbuzgóbb harciosa az értelem, a tudás, a meggyőződés erős fegyvereivel. Talán senki Beksicsen kívül nem volt képes oly kristálytisztaságában felfogni az 1848. eszmei tartalmát.

Beksics könyve egy előszó után három részre szakad. Az első az önkényuralom kora, mely a levert Magyarország politikai pacifikálását s a Bach-féle birodalmi rendszer egész belső és külső történetét adja. A második a provizórium és kiegyezés előzményeinek kora (1860—1866.) A harmadik az *utolsó harmincz év*, vagyis az újjászületett alkotmányosság kora, az 1896. évi nemzeti jubileumig.

Az utolsó harmincz alkotmányos évek inkább belső történetét írta meg Beksics. — Igen érdekes részét képezik Lónyay Menyhért miniszterelnökségének s a fuziónak története, nemkülönben a véderővita, a Janszky-ügy és az egyházpolitikai küzdelem. Az egész könyv a millenniumi események leírásával végződik, nevezetesen pedig 6 Felsége 1896. június 8. diki beszédével, mely az újjászületett Magyarország politikai sikereinek csúcspontját jelzi.

Az utolsó harmincz év éppen most kapóra jött aktuális politikai tanulmány, melyből az Ausztriához való viszonyaink alapjai tüzetesen és kimerítően vannak tárgyalva és a jövőndő nemzeti politika céljai és irányai kijelölve.

Ez a kötet is egész halmazát képezi erre a tárgyalat korszakra vonatkozólag a képes ábrázolatoknak és igazi csarnokai szereplők arc képeinek. Az egész munkát több mint négyszáz igen érdekes műmelléklet és háromszáz szöveggép, jeles művészek által előállítva, díszíti.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Számca.

Budapest, április 14. Londonból távirják: A Reuter-ügynökség jelenti: A számoat ellenségeskedés kitörését alkalmasnak tartják arra, hogy a már meglevő komoly bonyodalmakat még jobban komplikálják. Ma még nem lehet végleges ítéletet alkotni e kérdés újabb alakulásáról, de nyilvánvalónak látszik, hogy Rose elhamarkodott támadó föllépése ha technikai okok indították is a német politika érdekében vitt szerepére, szintén egyik oka volt az ellenségeskedés újabb kitörésének, a mely ellenségeskedés a sziget ügyeinek barátságos elintézésére irányuló fáradozást csak megnehezíti. A három konzulnak az lett volna a kötelessége, hogy a legfőbb bíróságnak Tanu királyllyá választása tárgyában hozott határozatát föntartsák. Rose eljárásának, a midőn a lázadókat támogató ellenkiáltványt boesátott ki, csak káros eredménye lehetett, a mi ki is tünt az ütközetben. Még hozzávetőleges bizonyossággal sem jósolható meg, hogyan alakulnak majd a viszonyok, de legfőbb ideje, hogy a bizottság hozzájárasson munkájához és a mostani gyászos állapotok helyett rendet teremtsen.

Vilmos császár utazásai.

Berlin, április 14. A Wolff-ügynökség jelenti: Egyes lapok azt híresztelik, hogy Vilmos császár az idén Monakóba és Egyiptomba szándékozik utazni. Ezek a híresztelések önkényes koholmányok.

A görög válság.

Budapest, április 14. Athénből távirják: Theotokisz a királyllyal való hosszabb tanácskozás után elfogadta a kabinetalakításra való megbízást. Remélik, hogy holnap reggel bemutatja a királynak az új miniszterek névsorát.

Vegyes.

Az örültség az irodalomban. Cezare Lombrozo, a nagy olasz elmegyógyász érdekesen elmélkedik arról az újabb észlelt jelenségről, hogy újabb az elmebetegségek esetei nemcsak az életben szaporodnak, hanem a szépirodalom is mindinkább szélesebb mérvben foglalkozik velük. A modern szépirodalom az olvasókat a legkülönfélébb elmebetegségek kórtanával ismerteti meg. A régi írók is felhasználták ugyan az emberi elme afajlásait irodalmi alkotásaik érdekesebbé tételére, azonban az ókori költők még nem tudták örülteiket megrázó és megindító emberi vonásokkal az emberi szívhöz oly közel juttatni, mint a modern írók. Ajaw és Orestes őrvjngései senkit sem indítanak meg, míg Euripides hőseivel már inkább együttérzünk és tragikus sorsukat megsiratjuk. Dante és Shakespeare e tekintetben is messze tulszárnyalták korukat. Dante pokolbeli bűnhődői szánalmat gerjesztenek bennünk, a nagy angol költő pedig az alvajáró Lady Macbeth, az örökké habozó és tépelődő Hamlet, valamint a gyenge elméjű ósz Lear királyban az örültség drámai erejét mutatta be megrázó valósággal.

Azonban csak a legutóbbi kor szépirodalmának volt föntartva az elmebetegségeket a szervezetre való minden kórus stádiumaikban és visszahatásaikban bemutatni. Különösen kedves alakja a modern regényíróknak az elmebeteg gonosztevő. Daudet „Jack“-jában egy örülteket mutat be, ki közpohelyet foglal el az ábrándozó és idióta között. Goncourt az elveszett nőknél gyakori epileptikus lelkiállapotot írja le „Fille Ellise“ című regényében. Zola az örültség legkülönfélébb és legijesztőbb nemait tünteti föl gonosztevőiben, kiket a „Béte humaine“, „l'Assomoir“ és „l'Ocuvre“ című regényeiben oly megdöbbentő közvetlenséggel jellemez. Gyönyörűen írja le Dostojewski, a jeles orosz író „Raskolnikow“ című híres dramatizált regényében az alkalmi gyilkos lelki küzdelmeit. ki oly szegény, hogy tanulmányait sem bírja folytatni és ki szerint az emberek két osztályba sorozhatók: közönséges és nem közönséges emberekre.

„A közönségesekre — ugymond — kiknek a törvényeknek engedelmeskedniük kell, és a nem közönségesekre, akiknek minden megvan engedve, hogy céljukat elérhessék.“

Az elősoroltakhoz méltán sorolható a mogorva norvég költő, a nagy Ibsen is, kegyes alakjaiban az elmebetegséget mint átöröklődő betegséget jellemzi és mint például Norában, kinek könnyelműsége családi örökség, Heada Gabler, ki érdekes állapotában még idegesebbé válva, bosszuszomjában gonosztevővé válik, Gabriel Borkmann, a sikkasztó bankigazgató, ki nagyzási hóbortban szenved. — Mindezek az irodalmi jelenségek azt bizonyítják, Lombrozo véleménye szerint, hogy a lélekbuvarlat mindinkább nagyobb tért nyer, de nemcsak a tudományban, hanem a szépirodalomban is.

A fegyelem a török hadseregben. A szentpétervári Vedomosti című hírlap több jellemző apróságot közöl a török hadseregről, melyek

azt mutatják, hogy az európai értelemben vett katonafegyelem a törökhadseregben — daczára az ott alkalmazásban levő számos német instruktornak — nem valami erős lábbon áll. Ez a körülmény ugyan cseppet sem gátolta a törököket annak idején abban, hogy a sokkal fegyvelmezettebb orosz és görög hadsereget jól helyben ne hagyják. Tény azonban, hogy az Adáz elszántságukról és hősiességükről híres török katonáknak sem von der Goltz basa, sem a többi von der előnévvel bíró basa eddig nem volt képes némi fogalmat a fejükbe verni a híres porosz Drillről. Ellenben a szesz italok kedvelése szinte aggasztóan terjed a török tisztek közt, mi sok zerebouára és komolyabb kihágásokra ad okot. Naponta játszódnak le e miatt botrányok, sőt vérengzések is.

A török tiszteknek meg van tiltva oly vendéglőbe ellátogatni, a hol szesz italokat szolgálnak ki. Az erre való felügyelettel külön katonai rendőrök vannak megbízva: az u. n. „kapun“-ok. A tiszt urak, hogy az ellenőrzést kijátszassák, azt a furfangot találták ki, hogy kávéscsészéből iszassák a bort és pálinkát. De el lehet képzelni, hogy köztük és az Anatóliából származott fanatikus kapunok között sokszor milyen csunya jelenetek játszódnak le. A napokban is egy kapun észrevette, hogy egy tiszt jóízűen szüröcsölgeti a sört a kávéscsészéből. Rögtön felszólította, hogy a vendéglőből távozzék. A tiszt, aki sokat utazott Európában, haragra lobbant és megtagadta az engedelmességet. Erre a kapun erőt akart alkalmazni. A tiszt revolvert rántott és három golyót röpített a kapun testébe. Ez azonban halálos sebei daczára sem engedett, hanem kitaszigálta a tisztet a vendéglőből, aztán hanyatt esett a küszöbön és kiadta lelkét. Ez egy a sok eset közül. Nem egyszer megtörténik, hogy a szeszre szomjuhozó „fegyvelmezett“ tisztek és fanatikus kapunok összeverődött csapatai valóságos ütközetet vívnak egymással.

CSARNOK.

Bacsányi János hitvese.

Irodalomtörténeti regény.

— Irta: Könyves Tóth Kálmán. —

(Folytatás.)

4.

Az ügynök feltette szemüvegét, hatalmas ludtollat mártott a tentatartóba s főnökére nézve, várta mit kell írnia.

Ideje azonban, hogy olvasóinknak közelebbről bemutassuk azt a férfit, kivel ilyen nem épen kellemes viszonyok közt találkoztunk. Magas, vézna alak, sem öreg, sem fiatal, a mint kalapját letette, látni lehetett, hogy a hajszálak nagy gyéren mutatkoztak homloka fölött, de hátsó, hosszú hajfürtök ügyesen voltak fölfelé simitva. A gyér hajzat tehát hanyatlást jelzett, de szürke szemeinek villogása, sima homloka, melyen egyetlen redő sem volt látható, az élet legszebb korszakában álló férfura mutatnak. Keskeny ajkaira ravaszág ütötte bélyegét, duzzadt, vastag orra állatias erőlyről tanuskodott, széles homloka értelmi fenőbbséget árult el. Altalában egész lényében volt valami visszataszító és mégis valami vonzó. Sűrű, vörhenyes szakáll és bajusz köríté arcát, de ez mihelyt a levél mondatolásához kezdett, egyszerre eltűnt. Alszakáll volt, a rendőröknek jó színészeknek kell lenniük s emberünk e tekintetben ritkítá párját.

E férfi Gräzensteiu Alfréd városi számtiszt volt, de csak látszólag, mert voltaképen a titkos rendőrségnél viselt előkelő állást. Nagy hasznát vették, és ő is nagy hasznát vette titkos működésének.

Az egyszerű számtiszt szerény fizetéséhez képest hercegi módon élt, ő azt mondta, hogy szüleitől örökölt, de a világ, mely nagyon szereti fürkészni a titkot, nagyon gyanus szemmel nézte a számtiszt fényűző életmódját s az állítólag öröklött vagyona a gyanu kétes árnyat vetett. Minél kevessebbet tudtak, annál rosszabbat sejtettek. Nem tudták megmondani miért, de társaságában senkisémet érezte magát otthon. Egész lénye valami kimagyarázhatatlan hidegséget terjesztett, mely önkénytelenül megdermeszté a bizalmat. Azok közé tartozott, a kiket látszólag ok nélkül mintegy elszigetelt magától a közvélemény. Pedig igen sok vonzó volt nemesak arcvonásaiban, de különösen társalgásaiban. Talán épen az a sima nyájasság vált élmélygőssé.

Ilyen egyéniség volt Gräzenstein számtiszt, igazabban titkos rendőrnök, a fekete kabinet egyik sötét árnya. Csak egy szenvedélye volt, a titok felderítése. egyetlen vágya fényes rendjel a szennyes lélek elfeledésére. Ezért tett mindent, nem riadva vissza a legaljasabb eszköztől sem. A Martinovics-féle összeesküvés szálainak lebonyolításában is ő volt egyik láthatatlan rugó.

Igy ismerve emberünket, el lehet képzelni, hogy busásan visszafizetni készült azt a lábfejét, mely miatt néhány hétig sántítania kell. Ha tudta volna, hogy az a nő, kit udvariatsága által megsértett, Baumberg Gizela, tartózkodva viselte volna magát, de miután így történt s a felől is biztos, hogy az ünnepektől költőnő őt nem ismerte föl alszakállá mögött, mint ügyes ember a szerencsétlenségéből is szerencsét készült halászni. Hiréből ismerte már Baacsányit; a franciaországi változásokról irt egyszerű költeménye, mely a „Magyar muzeum” füzetéből kivágatott, a bécsi rendőrséghez is beküldetett s Baacsányi neve be volt írva a gyanusok fekete könyvébe. De mivel a költő jelenlétéről Bécsben senkinek sem volt tudomása nem fordítottak levelezésére semmi figyelmet. A véletlen, Baacsányi szerencsétlenségére, épen azt hozta utjába, ki a magyarokat szenvedélyesen gyűlölte s ehhez most még magánbosszu érzelme is járult.

Az ügynök még folyvást főnökére nézett, csakis tollának sercsezésével merén ő figyelmeztetni; a főnök hosszasan látszék gondolkozni. Már első, néhány szót ki is ejtette; midőn hirtelen homlokára csapott s így szólt:

— Hozza elő a levéltárból a magyarországi B. betűt.

Az ügynök néhány perc múlva egy nagy fekete könyvet adott át, ki a harmadik lapon Baacsányi nevével állapodott meg. E könyv a gyanusok névjegyzéke volt. Az illetők vázlatos ismertetésével. A főnök neve örömtől ragyogott, midőn ezt olvasá:

„Baacsányi János magyar író, vezélyes elveket vall a kormányról, sőt a sajtó útján is izgatott; több ízben feladták. Szentjóni Szabó Lászlóval s Szentmarjaiával szoros barátságban él.”

— Ah! így vagyunk, — mondá magában, kezeit dörzsölve, keservesen fogja megfizetni, jó uram, azt a néhány perczet, melyet Gabriellával töltött.

Ekkor az ügynökhöz fordulva így szólt:

— Fogja a tollat s írjon.

— A titkos rendőrség véletlenül nyomára jött, hogy Baacsányi János kormányellenes ezélekből Bécsben időzik. Tudósítom önt, hogy ez ember mihelyt hazatér fogassa el. Részletekről majd később.

A levelet ügynökétől elvevén, arra titkos jeleket tett, önmaga ezimezte s elküldte. Egy (titkos) hét múlva megjött a válasz, melyben szintén titkos jelekkel tudósítják. E rövid hét alatt azonban oly

sok változás történt Baacsányi sorsában, hogy azokat elmellőznünk nem szabad. Keressük fel tehát ismét Baacsányit, még pedig ama kellemes kalandja utáni reggelen.

(Folyt. köv.)

NYILT-TÉR.

Hölgyek, kik a

legujabb divat

szerint öltöznek, ne mulasszák el mintákat kérni a mi tavaszi és nyári ujdonságainkról. Különlegesség: Legujabb selyemszövetek, Selyem-Foulard, Rayé és Chiné ruhák és blousokra 60 krtól méterenként.

Eladunk Osztrák-Magyarországba csak direkt magánosoknak és küldünk válogatott selyemszöveteket vám- és portómentesen a házhoz szállítva.

Schweizer és Társa Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény-társaság közlése.

1899. április hó 14-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	119.25	175.75
„ vasuti beruházási köt. 4 ¹ / ₂ %	—	120.75	121.75
„ koronajárdék 4%	—	97.30	97.80
„ regále vált. köt. 4 ¹ / ₂ %	—	100.40	101.40
Osztrák aranyjárdék 4%	—	120.—	120.59
Egységes államkötvény 4 ¹ / ₂ %	—	100.60	101.10
Tisza-szegedi 4%-os nyerc-sorsj.	—	138.35	139.35

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	384.—	384.55
Osztrák hitelbank részvény	—	358.—	358.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	102.50	102.75

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	—	122.50	123.50
„ 3%-os	—	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	11.75	12.25
Osztrák „	—	20.40	20.90
Olasz „	—	11.30	11.80
Bazilika sorsjegy	—	7.—	7.50
Jó-sziv „	—	4.—	4.40

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.66	5.74
20 márkus arany	—	—	11.80	11.84
20 frankos arany	—	—	9.56	9.60
1 Sovereigns	—	—	12.07	12.11

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. április 13-án.

A vételkedv ma nem volt általános, az üzletben csak néhány malom vett részt. Finom magyar buza jól tartott áron kelt, míg gyengébb minőségekért néhány krral kevesebbet fizettek. Ugyazint idegen búzáért eltekintve egy tétel legfinomabb minőségű romántól, melyért teljes árt érték el.

Rozs változatlan.

Tengeri 2¹/₂—5 krral drágább.

Eladatott:

Buza, Tiszavidéki. 500 mm. 80 k. 10-20 forinton, 100 mm. 79-8 k. 10-15 forinton, 100 mm. 79-7 k. 10-15 forinton, 100 mm. 79 k. 10.05 frton, 450 mm. 79 k. 9-85 frton, mind három hónapra.

II. Matáridő-üzlet.

Az árhullámzások ma néhány krajczár keretében mozgottak, de az alaphangulat mégis inkább szilárdnak nevezhető. Áprilisi búzából felmondtak ugyan ismét 10,000 méter-mázsát, de ez nem kellett semminemű emeoziót.

Kötések. Az üzlet folyamán a következő kötések történtek:

Buza áprilisra 9.11, 9.13, 9.10, 9.10, 9.15.
májusra 8.85, 8.84, 8.87, 8.83, 8.86.
októberre 8.25, 8.20, 8.23, 8.26, 8.25.
Rozs áprilisra 7.49, 7.50.
októberre 6.55, 6.53,
Zab áprilisra 5.77, 5.79.
októberre 5.47, 5.49.
Tengeri májusra 4.51, 4.54, 4.50, 4.55, 4.54.
júliusra 4.63, 4.60, 4.65, 4.64.
Repeze augusztusra —, —, —.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 193. Bérlet 158. sz. „B”

Ma, pénteken, 1899. április 14-én:

P. Vida Etelka vendéjátékaul és Környeé

Béla első felléptével:

AZ ÜDVÖSKE.

Operette 3 felvonásban

SZEMÉLYEK:

Loránt, fejedelem	—	—	Sziklai M.
Fiametta, leánya	—	—	R. Serfőzy Zs.
Frittellini herceg	—	—	Karacs Imre
Rocco, bérió	—	—	Fenyéri M.
Pippo, eselédje	—	—	Környeé Béla
Bettina	—	—	P. Vida Etel
Matheo, fogadós	—	—	Püspöky Imre
Parafante, őrmester	—	—	Csatár Győző

Holnap szombaton ápr. 15-én:

Igyenélők.

Népszínmű 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda

Felölös szerkesztő: Kocz Akos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: Kéry Gyula)

Budapest, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59-14.

A legjobb fém-tisztító-szer

a jelenkorban a

Globus-tisztító-kivonat

Valódi csak ezzel a védjeggyel:

Globus vörös keresztcsikon.

Mindenütt kapható.

Fritz Schulz jun., Leipzig

a tisztító-kivonat föltalálója.

25 darab

tenyésztésre kiválóan alkalmas kitünő bikától hasas magyar fajtehén

eladó

a „Ködombi gazdaság”-ban,
u. p. Henczida, Biharmegye.

